

Arrest

nr. 294 534 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacombélaan 59-61/5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 7 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DENYS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Congolese (DRC) nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 5 juni 2002.

1.2. Op 10 november 2005 wordt verzoeker als vluchteling erkend door de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal').

1.3. Op 7 mei 2018 ontvangt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') een verzoek van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om de mogelijkheid van intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker te evalueren.

1.4. Op 27 september 2021 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus. Na beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'de Raad') bevestigt de Raad deze beslissing in zijn arrest nr. X van 2 september 2022.

1.5. Op 5 juni 2023 wordt een beslissing tot beëindiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen en op 12 juni 2023 betekend door middel van een aangetekende brief.

1.6. Op 3 juli 2023 wordt verzoeker administratief aangehouden en overgebracht naar het centrum voor illegalen in Brugge waar hij op 10 juli 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming indient.

1.7. Op 25 juli 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Deze beslissing wordt op 2 augustus 2023 ingetrokken waarna op 10 augustus 2023 het volgende verzoek om internationale bescherming ontvankelijk wordt verklaard.

1.8. Op 23 augustus 2023 wordt verzoeker via videoconferentie gehoord door het CGVS in het Nederlands, in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.9. Op 30 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Congolese (RDC) nationaliteit te hebben. U bent geboren op [...] juni 1986 in Goma, Noord-Kivu, en behoort tot de Hutu etnie. U verlaat Congo (RDC) in het jaar 2002 en reist samen met uw zus F. naar België. U dient op 5 juni 2002 een eerste verzoek om internationale bescherming in op de luchthaven. Op 10 november 2005 wordt u erkend als vluchteling door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS).

Op 3 oktober 2005 wordt u door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van vijf jaar wegens diefstal, opzettelijke verwondingen of slagen en bedreiging met gebaren of zinnebeelden.

Op 18 juni 2012 wordt u door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar met uitstel gedurende een termijn van vijf jaar voor de helft van de opgelegde gevangenisstraf van twee jaar wegens verkrachting en aanranding van de eerbaarheid van twee minderjarigen, van respectievelijk dertien en vijftien jaar oud op het ogenblik van de feiten. U wordt tevens ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar. Uw broer J.-P. (nr. DVZ [...] – nr. CGVS [...]) wordt voor dezelfde feiten veroordeeld.

Op 24 december 2012 wordt u door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel gedurende een termijn van 3 jaar wegens bezit van cocaïne.

Op 7 mei 2018 ontvangt het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzoekt om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 22 september 2021 neemt het CGVS een beslissing tot de opheffing van de vluchtelingenstatus. U dient hiertegen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RVV) op 25 oktober 2021. De RVV bevestigt de beslissing van het CGVS in haar arrest op 2 september 2022 (arrestnr. 276.896). Op 5 juni 2023 wordt een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Deze worden u op 12 juni 2023 via aangetekend schrijven betekend. U keert echter niet terug naar uw land van herkomst. Op 3 juli 2023 wordt u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd en werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond. U wordt naar een gesloten centrum overgebracht. U dient op 10 juli 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in vanuit het gesloten centrum. U verklaart dat u niet kan terugkeren naar Congo (RDC), meer bepaald naar de stad Goma, omdat er oorlog woedt in Oost-Congo en M23 twee maanden geleden uw oom, een hutu, gedood heeft.

Op 10 augustus 2023 besloot het CGVS tot de ontvankelijkheid van uw verzoek na intrekking van de beslissing tot niet-ontvankelijkheid.

In het kader van huidig verzoek legt u de volgende documenten neer: een brief van M. P., artikel van The New Humanitarian, nieuwsbrieven UNHCR, twee e-mails tussen M. P. en G. B., foto's van het lijk van uw oom, foto's en video's over de situatie in Goma, attest (B. V., dd. 02/08/2021), attest (B. V. dd. 5/07/2023), attest van opname van 15-19/07/2022, attest van Algemeen Stedelijk Ziekenhuis van Aalst van 29/05/2018, twee nota's van uw advocaat meester D..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen, en het opnameattest, de attesten van psychotherapeut V. blijkt immers dat u lijdt aan acute pancreatitis en aan PTSS (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 4), u hebt herbelevingen, slaappaniekaanvallen, suïcidale ideaties en automutilatie. Het attest van 29/05/2018 geeft aan dat u een chronische alcoholafhankelijkheid hebt. Omtrent dit laatste liggen er geen recente attesten voor. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u eerst bevraagd over uw psychologische toestand en daar later rekening mee gehouden. U verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud ook al dat u de medicatie Tramadol had genomen voor aanvang van het persoonlijk onderhoud, en dat u soms verwarrend kan zijn, en dingen kan vergeten (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 4). Het effect van Tramadol op u kon zijn dat u soms wat slaperig praat (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 5). U wilde dan ook een papier gebruiken als geheugensteun om uw verklaringen af te leggen, om te zien dat u niets zou vergeten, dat werd u toegestaan.

Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd hoe u zich voelde, en u legde uit dat het elke dag moeilijk was voor u in het gesloten centrum, en dat u bijna wekelijks een psycholoog ziet (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 6). Om u te ondersteunen stelde het CGVS voor om de vragen af en toe te herhalen wanneer dat nodig was, en wat trager te spreken. U werd gevraagd of u nog op een andere manier ondersteund kon worden om het interview op een goede manier af te werken, u vroeg begrip voor het feit dat u sommige dingen twee keer zal vragen, en dat u soms dingen vergeet (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 6). U voelde zich mentaal en fysiek in staat om het interview af te leggen, ook al had u die ochtend dus medicatie (tramadol) ingenomen. U werd er op gewezen dat u het meteen moest melden indien u zich toch te slaperig voelde om het interview af te werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 6). Na iets meer dan een uur werd u gevraagd of u nood had aan een pauze, u legde uit dat een pauze moeilijk zou zijn voor u, want het is moeilijker om uw concentratie te hernemen nadien, u opteerde dan ook om geen pauze te nemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 14). Aan het einde van het interview legde u uit dat u het soms moeilijk vond, en dat de PO de vraag soms twee keer moest herhalen indien u het niet begreep. U gaf aan dat u het wel begreep, maar dat uw antwoorden soms verwarrend kunnen zijn, omdat u psychologisch niet stabiel bent en dat u het moeilijk heeft in gesloten ruimtes (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 19). U dacht dat het misschien gemakkelijker geweest zou zijn in het echt, maar u begreep wel waarom het persoonlijk onderhoud via videoconferentie verliep (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 20). Aan het einde van het interview gaf uw advocaat geen verdere opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op 05/06/2022 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in, en op 10/11/2005 kreeg u een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus. Op 22/09/2021 werd deze vluchtelingenstatus opgeheven. U werd op 12 juni 2023 een beslissing tot beëindiging van verblijf samen met een bevel om het grondgebied te verlaten betekend (zie Bijlage 39bis). U werd op 3 juli 2023 overgebracht naar een gesloten centrum aangezien u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond, alwaar u een tweede verzoek tot internationale bescherming deed. Het CGVS verklaarde uw volgend verzoek ontvankelijk. Het feit dat u een volgend verzoek om internationale bescherming dat ontvankelijk werd verklaard, hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek, overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid Vw. (= art.57/6/1, §1, eerste lid, f) Vw.

U werd gehoord via videoconferentie. Uw advocaat maakte op 14/08/2023 bezwaar tegen het gehoor via videoconferentie en verwees hiervoor naar RvV 9 juni 2023, nr. 290.058 Het CGVS heeft hier op ook al geantwoord met de redenering waarom de bezwaren ongegrond zijn (voor de volledige redenering zie ook administratief dossier). Het CGVS is van oordeel dat het voldoende aanvullende beschermingsmaatregelen treft om uw gegevens en informatie te beschermen en te beveiligen, mede door onder andere de end-to-end versleuteling. De getroffen maatregelen waarborgen het vertrouwelijke karakter van het persoonlijk onderhoud.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

*In het kader van uw tweede, en huidige verzoek, verklaarde u dat uw oom eind april-begin mei 2023 vermoord werd door de rebellen van M23 (Schriftelijke Verklaring Meervoudige Aanvraag (verder SVMA), en notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 14). Uit uw verklaringen blijkt verder dat het doel van M23 is om Hutu's te vermoorden (SVMA, en notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 14) en dat u als Hutu het doelwit zal zijn (SVMA, vraag 2.4). **Uit beschikbare informatie blijkt echter niet dat de Hutubevolking systematisch vervolgd wordt (beschikbaar in uw administratieve dossier). Dit bleek reeds in het kader van de opheffing van uw vluchtelingenstatuut, wat door de RvV bevestigd werd in haar arrest (arrestnr. 276.896, p. 9 + p. 11-12).** U bracht geen informatie aan die een andere blik werpt op deze vaststellingen.*

*In het kader van uw huidige verzoek verklaart u dat uw oom in Goma gedood werd, hoewel u in het kader van uw onderhoud voor het CGVS verklaarde dat naast uw ouders en uw zus met haar kinderen geen andere familie heeft in Democratische Republiek Congo (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 22/07/2021, p. 10). Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaring dat uw oom in Goma gedood werd reeds grondig aan. U werd hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, en u legde uit dat u zelf niet wist dat uw oom bestond, omdat uw moeder uw tante recent terugvond in het vluchtelingenkamp (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 16). Uw tante was nog niet met haar man samen toen u vertrokken was uit Congo. Echter, werd u wel degelijk bevraagd over tantes en ooms, en u kan dus niet zomaar beweren dat u niets over uw oom wist, terwijl u wel van uw tante afwist. Dit is dus geen afdoende verklaring. Bovendien betreft het een blote bewering uwentwege dat hij omwille van zijn etnie gedood werd. U verklaarde dat u niet kan zeggen op welke plaats hij gedood is, maar wel dat het voor zijn huis is (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 16). U weet beweerdelijk niet in welke stad dat is, maar het zal niet zo ver van Goma zijn. U legde uit dat u geen WhatsApp hebt en dat u dus niet veel details hebt kunnen verzamelen over deze gebeurtenis. Echter, u hebt wel familie in België, uw zussen, uw echtgenote, die contact hebben met uw familie in Congo, en via welke weg u dus geruim de kans had om meer informatie te vergaren, ook vanuit het gesloten centrum. Om de bewering te staven dat uw oom gedood werd, legde u ook foto's neer. Op basis van deze foto's kan u niet aantonen dat u een persoonlijke band hebt met de persoon op de foto, noch dat u hierdoor een persoonlijke vrees hebt bij terugkeer naar de Democratische Republiek Congo. **Aan de hand van uw verklaringen over de beweerdelijke dood van uw oom in de regio van Goma, toont u niet aan dat u persoonlijk het risico loopt bij terugkeer naar de Democratische Republiek Congo om hetzelfde lot te ondergaan.***

Het valt eveneens op dat uw oom reeds eind april-begin mei 2023 gedood werd (SVMA, vraag 1.1), dat u op 12 juni 2023 een beslissing tot beëindiging van verblijf samen met een bevel om het grondgebied te verlaten betekend werd (zie Bijlage 39bis), dat u op 3 juli 2023 overgebracht werd naar een gesloten centrum aangezien u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond, maar dat u desondanks toch nog een week wacht vooraleer u een tweede verzoek tot internationale bescherming indient. De DVZ oordeelde hieromtrent dan ook dat u het huidig verzoek indiende met het oog op het uitstellen of vrijdelen van de uitvoering van het terugkeerbesluit. U verklaarde zelf dat dat kwam omdat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat u na de opheffing van uw status, het recht had om opnieuw een verzoek tot internationale bescherming te doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 18). Het CGVS merkt op dat u al zeer lange tijd in België verbleef, u werd bijgestaan door een advocaat bij de procedure van de opheffing van uw statuut, en dat u dus ruim de mogelijkheden had om u in te lichten over uw mogelijkheden om bescherming te vragen. Uw bewering dat u niet op de hoogte was hiervan, is niet dienstig om uw laattijdige verzoek te verschonen.

Verder blijkt ook niet dat uw familie in Congo het risico loopt op etnische vervolging, of toch gedragingen stellen die wijzen op het tegendeel. Zo verblijft uw vader tot op heden nog steeds in Goma (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 11). Volgens u zou dat zijn omdat hij u nog documenten wil doorsturen, die in Goma te verkrijgen zijn. Anderzijds, indien uw vader een gegronde en persoonlijke vrees tot vervolging omwille van zijn etnische groep zou hebben, is het weinig geloofwaardig dat hij zich tot op heden bevindt in een regio met rebellen die hem zouden willen doden omwille van die etnische groep. Ook uw zus zou op regelmatige basis nog van Rwanda terugkeren naar haar winkel in Goma om daar te gaan werken en geld te verdienen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 10). Uw moeder zou ook in Rwanda verblijven, al weet u niet sinds wanneer dat ze dat doet (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 12). Het CGVS merkt op dat uw ouders sinds de terugkeer van de M23 rebellenbeweging in de regio in 2021, ook nog op bezoek zijn gekomen in België en daarna weergekeerd naar Goma (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 12). Het CGVS erkent wel dat de huidige veiligheidssituatie in Noord Kivu op heden problematisch is, maar dat deze veiligheidssituatie niet valt binnen het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

De documenten die u neerlegt om de situatie in Goma aan te tonen, artikel van The New Humanitarian, nieuwsbrieven UNHCR, twee e-mails tussen M. P. en G. B., foto's en video's over de situatie in Goma, hebben verder geen belang voor de beoordeling van uw beweerde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Hetzelfde geldt voor de nota van uw advocaat, die een overzicht bevat van de situatie in Goma en een motivering waarom er in casu nieuwe elementen zijn in uw tweede verzoek waardoor uw volgend verzoek ontvankelijk diende verklaard te worden.

Wat betreft de psychologische attesten die u neerlegde, deze bevestigen dat u psychologische problemen heeft, maar bieden geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn. U toont dan ook niet aan dat uw psychische klachten louter te wijten zijn aan eerder ondergane vervolging, noch toont u hiermee een gegronde vrees bij terugkeer naar de Democratische Republiek Congo aan. U haalt verder geen concrete elementen aan die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een 'gegronde vrees voor vervolging' zou bestaan omwille van een psychische problematiek. U beperkt zich louter tot het stellen dat uw ziekte uw doodsvonnissen zou zijn, zonder meer. Het attest van dhr. V. van 02/08/2021 legde u al neer in het kader van de procedure waar uw status van internationale bescherming werd opgeheven en werd desgevallend al beoordeeld.

Het attest van 29/05/2018 van het Algemeen Stedelijk Ziekenhuis van Aalst gaf aan dat u opgenomen was voor detox en hervulpreventie voor uw alcoholafhankelijkheid. Er werd ook aangestuurd om begeleiding op te starten voor de PTSS. Het attest van 5/7/2023 van meneer V. handelt over de psychologische begeleiding die u bij hem krijgt sedert 03/09/2019 en somt de symptomen van PTSS op die u zou ervaren. Er werd met uw psychologische problemen rekening gehouden door u steunmaatregelen te verlenen tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de opmaak van de beslissing. Doch wordt er op gewezen op het gegeven dat een psychologische/ medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen kan het bestaan in uw hoofd van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet worden aangenomen.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen redenen zijn om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofd van een reëel risico op ernstige schade. Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet verplicht namelijk niet dat de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot de uitsluiting van deze bescherming.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat: (...) c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden."

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt **uw betrokkenheid bij een ernstig misdrijf**. In 2012 werd u door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar met uitstel gedurende een termijn van vijf jaar voor de helft van de opgelegde gevangenisstraf van twee jaar. U werd veroordeeld als mededader aan **verkrachting** van een kind beneden de volle leeftijd van 14 jaar met verzwarende omstandigheden (de dader werd geholpen door één of meer personen en de minderjarige was bijzonder kwetsbaar omdat zij onder invloed van alcohol en drugs werd gebracht); aan verkrachting van een minderjarige boven de volle leeftijd van 14 jaar en beneden die van 16 jaar met dezelfde verzwarende omstandigheden; en aan **aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging** op twee minderjarigen beneden de volle leeftijd van 16 jaar met dezelfde verzwarende omstandigheden. U ging niet in beroep tegen dit vonnis.

Het betreft feiten die gebeurd zijn tussen 10 juni 2008 en 19 juni 2008. Twee minderjarige meisjes waren weggelopen van een instelling te Ronse. Zij zochten onderdak bij een kennis, onder andere ook in het huis van uw broer. De meisjes werden op verschillende plaatsen en verschillende dagen verkracht en aangerand door verschillende personen. Ze werden onder invloed van drugs en alcohol gebracht.

Uit het vonnis blijkt dat u het jongste van de twee slachtoffers verkracht hebt en beide slachtoffers heeft aangezet tot het gebruik van drugs en alcohol. De correctionele rechtbank stelde hieromtrent het volgende: "Op die manier zorgde hij er mee voor dat de weerstand van de beide meisjes werd uitgeschakeld en dat ze geen geldige toestemming konden geven voor welk seksueel contact dan ook." Daarnaast was u ook aanwezig in de ruimte toen één van de medebeklaagden het andere minderjarige slachtoffer heeft misbruikt en verkracht. U greep hierbij niet in maar liet begaan. De correctionele rechtbank stelde derhalve vast dat u deze mededader hebt aangemoedigd tot het misbruik en de verkrachting (vonnis d.d.18/06/2012, 9e blad). Nog uit het vonnis blijkt dat alle mededaders zich bewust waren van de minderjarigheid van de slachtoffers (ibid, 11e blad).

Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausule vervat in artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet worden onderzocht.

Bij de beoordeling van de **ernst** van een misdrijf moet rekening worden gehouden met de volgende criteria: de aard van de handeling, de straf, de werkelijke schade, en het soort procedure om vervolging in te stellen. Elk van deze factoren, alleen of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat een misdrijf "ernstig" is in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de aard van de feiten in kwestie, de straf die u werd opgelegd en de motiveringswijze van de strafrechter blijkt ontegensprekelijk dat het om ernstige feiten gaat. **Verkrachting vormt immers een zeer ernstige aantasting van de fysieke, psychische en seksuele integriteit van het slachtoffer, nog meer nu de slachtoffers minderjarig waren en u alcohol en drugs hebt gebruikt om hun weerstand te breken.** Zij hierbij benadrukt dat de rechtbank er bij de straftoemeting op wees dat de beklaagden zich schuldig hadden gemaakt aan **zeer ernstige feiten** en vaststelde dat: "Ze misbruikten twee minderjarige meisjes van 13 en 15 jaar oud op seksueel gebied en lieten toe dat ze door anderen misbruikt werden. De meeste beklaagden wisten maar al te goed dat de minderjarigen waren weggelopen uit een instelling en dat ze nergens heen konden. Om hun weerstand te breken, voorzagen ze hen van grote hoeveelheden drugs en alcohol. De meisjes wisten nog amper wat ze deden. De beklaagden **maakten op grove wijze misbruik van de kwetsbare positie waarin de meisjes zich bevonden en hadden maar één doel voor ogen: de bevrediging van hun eigen seksuele verlangens.** Op geen enkele manier stonden ze stil bij de gevolgen van hun daden voor de slachtoffers." (vonnis d.d.18/06/2012, 12e blad)

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u **individuele verantwoordelijkheid** draagt voor dit misdrijf. U werd voor de bovenstaande feiten immers als mededader veroordeeld door de Belgische strafrechter, en ging hiertegen niet in beroep. Bijgevolg staat uw schuld vast.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van internationale bescherming zou worden uitgesloten. **De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid voor de door u gepleegde misdrijven zou treffen.** U legde uit dat u nog jong was op het moment van de feiten, en dat u daar al correctioneel voor gestraft bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 18). U hebt uw straf aanvaard, en ziet de uitsluiting als een tweede bestraffing met de dood. U zou ook zelf naar de gevangenis zijn gegaan na uw uitspraak, niet omdat u vond dat u een gevangenisstraf verdiende, maar u vond wel dat de slachtoffers dat verdienden, en omdat de wet dat zei (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 15). U zou spijt hebben en dat ook getoond

hebben, en houdt vol dat u niet wist dat de slachtoffers minderjarig waren (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 15). In tussentijd zou u nooit meer in contact zijn gekomen met de politie en uw leven gebeterd hebben.

Het CGVS wijst er vooreerst op dat u 21, bijna 22, jaar oud was toen u de feiten pleegde in juni 2008. U kan zich dus niet dienstig verschuilen achter een jonge leeftijd, daar u op die leeftijd al volwassen was en in staat mag worden geacht om te beseffen wat u deed, en dat de door u gestelde daden ernstig, onaanvaardbaar en strafbaar waren. Voorts oordeelde de rechtbank het niet geloofwaardig dat uw mededaders en uzelf niet zouden geweten hebben dat de slachtoffers minderjarig waren (zie supra). Waar u voorts stelt dat u zelf niet vond dat u een gevangenisstraf verdiende, kan opgemerkt worden dat dit wijst op een gebrekkig schuldinzicht. Wat er ook van zij, het gegeven dat u nu spijt hebt en uw straf aanvaard hebt, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de vaststelling dat u individuele verantwoordelijkheid treft aan een misdrijf, en dat de feiten in casu ernstig zijn. Dit geldt tevens voor het feit dat u uw straf hebt uitgezeten en uw bewering als zou u later uw leven gebeterd hebben. Het gegeven dat u uw straf hebt uitgezeten, verhindert geenszins dat u alsnog wordt uitgesloten van de subsidiaire bescherming.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient u te worden uitgesloten van de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u hebt neergelegd, werpen geen ander licht op de bovenstaande beoordeling. De documenten die u neerlegde hebben voornamelijk betrekking op de situatie in uw land van herkomst en uw medische/en uw huidige psychologische toestand. U legde geen documenten neer die betrekking hebben op de feiten of op uw veroordeling.

Wanneer de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus, is hij overeenkomstig artikel 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In het licht van de bovenstaande elementen bestaat er, wat u betreft, geen gegronde vrees voor vervolging. Bijgevolg is een verwijderingsmaatregel verenigbaar met artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Wat de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet betreft, stelt het CGVS vast dat de actuele situatie in uw regio van herkomst problematisch is en actueel gekwalificeerd kan worden als een situatie van veralgemeend geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict.

Het CGVS is echter van mening dat u bij terugkeer niet moet terugkeren naar de stad Goma, maar dat u zich ook elders in de Democratische Republiek Congo kan vestigen, bijvoorbeeld in Kinshasa. In dit geval is de Commissaris-generaal van mening dat u een veilig en redelijk vluchtalternatief heeft in de stad Kinshasa.

Kinshasa is bereikbaar via de internationale luchthaven. Luchtvaartmaatschappijen vliegen regelmatig naar de Congolese hoofdstad. U kunt een paspoort verkrijgen bij de Congolese autoriteiten die in België zijn vertegenwoordigd. U spreekt Frans en bent begonnen met Lingala te leren (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 8). Verder spreekt u ook nog een andere Congolese taal, Swahili. In België hebt u een opleiding van heftruckers behaald, en een attest van voegen en metsen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 22/07/2021 p. 7). U hebt ook gewerkt, als magazijnier, magazijnier-chauffeur, grondwerker, kabeltrekker, etc.... U bent een man die beschikt over een familiaal netwerk, dat zich bevindt in Democratische Republiek Congo en in België. De Facebookpagina's van uw ouders en uw broer en zussen, waaronder ook uw broer J.-P., tonen aan dat u goede contacten met hen zou kunnen onderhouden en onderhoudt, ook via het account van uw echtgenote.

U verklaarde zelf nog dat mensen in Democratische Republiek Congo mensen die afkomstig zijn uit het oosten zien als verraders, alsof jullie mensen zijn die tot Rwanda behoren (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 23/08/2023 p. 18). U maakte hieromtrent echter geen vrees concreet, u kwam niet

verder dan verklaren dat niemand van het oosten een hoge positie bekleedt en dat ze je kunnen herkennen omdat je Swahili spreekt. U toont niet aan dat u door uw herkomst uit het oosten een risico op het lijden van ernstige schade loopt, noch beschikt het CGVS over landeninformatie die hierop zou wijzen.

De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft verenigbaar is met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 52/4, tweede lid van de Vreemdelingenwet wordt u de status van vluchteling geweigerd. Verder meen ik dat u op basis van artikel 55/4 §2 van de Vreemdelingenwet wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker betoogt dat hij dient erkend te worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst er ten eerste op dat het niet betwist is dat hij afkomstig is uit Goma, Noord-Kivu in het Oosten van Congo en dat hij een etnische Hutu is. Hij stelt dat de situatie daar als volgt is: «De heropflakking van het geweld van de M23-militie dateert van eind 2021, maar sinds eind 2022, gesteund door Rwanda, heeft ze ziele schuldig gemaakt aan onwerptige terechtstellingen, verkrachtingen en andere oorlogsmisdaden in het oosten van Congo (Human rights watch, 13 juni 2023, "RD Congo: meurtres et viols commis par les rebelles du M23, soutenus par le Rwanda", biz. 4: "La résurgence du groupe rebelle M23 depuis la fin de l'année 2021"; blz. 1: "depuis la fin de l'année 2022, les rebelles du M23 soutenus par le Rwanda ont perpétré des exécutions illégales, des viols et autres crimes de guerre manifestes dans l'est de la République démocratique du Congo". Meer en meer doen de oorlogvoerende partijen een beroep op de etnische loyaliteit, M23 bestaat vooral uit Tutsis (Human rights watch, 6 februari 2023, "RD Congo: les atrocités de la rébellion du M23, soutenue par le Rwanda - Les exactions du M23, ainsi que la collaboration entre l'armée congolaise et des milices, attisent la violence ethnique dans le Nord-Kivu », biz. 2 : « Les parties belligérantes font de plus en plus appel aux loyautés ethniques, ... » ; biz. 3 : « M23, un groupe dirigé majoritairement par des Tutsis ». Het grof geweld gaat ook uit van het Congolese leger, dat op 30 augustus 2023 tientallen betogers doodgeschoten heeft tijdens een betoging in Goma (Human rights watch, 31 augustus 2023, "RD Congo: répression meurtrière à Goma" (alle rapporten vindbaar op www.hrw.org.fr))."

Verzoeker betoogt dat de concrete aanleiding voor het indienen van het volgend verzoek de moord in Goma op de oom van verzoeker is, ongeveer twee maanden voor het indienen van het verzoek. Volgens de echtgenote van de oom, de zus van verzoekers moeder, is deze moord gepleegd door M23 omdat ze Rwandeese spraken (notities PO, p. 16). Het is juist dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud van 22 juli 2021 geen gewag maakte van het bestaan van deze oom maar het valt op hoe weinig verzoeker wist van zijn familie (ouders en zus in Goma) en dat hij gedurende 8 jaar geen contact met hen had (notities PO, p. 9 en 10). Hij verklaarde evenwel tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023 dat zijn moeder niet wist dat haar zus nog leefde en dat zij haar zus recent in een vluchtelingenkamp heeft teruggevonden en dat deze haar vertelde over de moord op haar man (notities PO, p. 16). Wanneer de moeder van verzoeker pas onlangs haar zus terugvond, kan verzoeker in 2021 niet geweten hebben dat zijn oom of tante nog in leven waren. Bovendien heeft verzoeker deze oom nooit ontmoet omdat zijn tante nog niet samen met hem was toen hij in 2002 Congo verliet. Verweerder laat na te vermelden dat verzoeker op 22 juli 2021 verklaarde dat er geen andere familie dan die drie personen in Congo was omdat zijn overige familieleden overleden waren. Hij dacht toen aan zijn tante. Verwerende partij stelt foutief dat verzoeker "wel van uw tante afwist", vermits hij in 2021 enkel melding maakt van zijn ouders en zijn zus. Verzoeker wijst er op dat zijn advocaat dit reeds meldde op 5 augustus 2023 per email aan verwerende partij en bijgevolg nog voor verwerende partij het verzoek ontvankelijk verklaarde. Er is geen reden om te twijfelen aan de verklaringen van verzoeker en dat de verklaringen afgelegd op 22 juli 2021 de geloofwaardigheid van verzoekers verklaring over de moord op zijn oom ernstig aantasten is dus niet meer dan een blote bewering. Dat verzoeker niet weet waar precies zijn oom vermoord werd doet niet terzake gelet op de weinige contacten die verzoeker heeft met zijn familie in Congo. Verzoeker betoogt vervolgens dat evenmin rekening is gehouden met een aan hem door zijn advocaat verzonden email op 24 augustus 2023 waarbij een email van de vader van verzoeker werd meegedeeld waarin deze verklaart dat er geen dag voorbijgaat dat de veiligheidstoestand in Goma verslechtert, dat elke dag een of twee mensen worden vermoord en dat vele mensen eraan denken het land te verlaten en dat hij en zijn vrouw van plan zijn om te vertrekken. In een andere email aan verwerende partij op 24 augustus 2023, meldt de vader dat de overlijdensakte van de oom deze of volgende week zal meegedeeld worden en dit is ondertussen gebeurd.

Bij het verzoekschrift worden niet alleen de overlijdensakte maar ook de toelating tot begraving van de oom meegedeeld. Dat de voordien meegedeelde foto's van een dode man niet noodzakelijkerwijze het lijk van de oom bevatten, is juist, maar deze twee documenten tonen het overlijden van deze man onomstotelijk aan.

Verzoeker meent dat verwerende partij ten onrechte beweert dat het een blote bewering van verzoeker zou zijn dat zijn oom omwille van zijn etnie vermoord werd. Hij verwijst om te beginnen naar de documenten van Human Rights Watch waaruit blijkt dat het geweld etnisch gerelateerd is en dat M23 voornamelijk uit Tutsi-rebellen bestaat die gesteund worden door het Rwandese leger terwijl verzoeker en zijn oom een Hutu is. Verzoeker stelt dat van hem niet kan verwacht worden dat hij aantoont dat het absoluut zeker is dat zijn oom vermoord werd door M23 omdat hij een Hutu is, het volstaat dat dit aannemelijk is (RVV 15 december 2022, 282 001, 31 januari 2023, 284 085). De twee documenten met betrekking tot het overlijden van de oom samen met de HRW documenten zijn genoeg om vast te stellen dat de verklaring van verzoeker hierover aannemelijk is. Dit is volgens verzoeker des te meer zo omdat *in casu* de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet voldaan zijn. Er dient ook rekening te worden gehouden met het feit dat hij in 2005 erkend werd als vluchteling waardoor vaststaat dat hij toen geloofd werd en er is geen reden om er nu anders over te denken. Uit de omstandigheid dat hij in het verleden erkend werd als vluchteling en dus reeds vervolgd werd volgt krachtens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dat verwerende partij moet aantonen dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker in geval van terugkeer niet meer vervolgd zal worden en dat de bewijslast dus omgekeerd wordt. Vermits verwerende partij hiermee geen rekening houdt, wordt artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet geschonden.

Inzake de stelling van verwerende partij dat de Hutu-bevolking niet systematisch vervolgd wordt, wat zou blijken uit het administratief dossier, wat reeds bleek uit de beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus en de bevestiging door de RVV in zijn arrest van 2 september 2022, stelt verzoeker ten eerste vast dat verwerende partij, met uitzondering van het HRW rapport van 13 juni 2023 en enkele artikelen van Al-Jazeera van 3 juni 2023, die dat niet aantonen, geen enkel recent document hierover meedeelt, terwijl krachtens artikel 10, lid 3, b) van de Procedurerichtlijn omgezet in artikel 48/6 § 5, a) van de Vreemdelingenwet verwerende partij de plicht heeft om nauwkeurige en actuele informatie te verzamelen uit verschillende bronnen zoals EUAA, UNHCR en relevante mensenrechtenorganisaties over de algemene situatie in het land van herkomst. Aangezien deze informatie voldoende recent moet zijn kan geen rekening worden gehouden met de COI Focus van 30 november 2021 en ook niet met het arrest van de Raad van 2 september 2022 vermits dit gebaseerd is op informatie uit 2021 en de toestand sindsdien ernstig verslechterd is. Hetzelfde geldt voor een document van 31 maart 2022 in het administratief dossier van een onbekende bron. Verzoeker meent voorts dat niet moet aangetoond worden dat de Hutu-bevolking in Noord-Kivu en in het bijzonder Goma “*systematisch*” wordt vervolgd opdat verzoeker een persoonlijke vrees voor vervolging zou hebben. Indien Hutu's in Noord-Kivu systematisch vervolgd zouden worden, is er sprake van groepsvervolging. Dat hoeft hier niet aangetoond te worden en het is vreemd dat verwerende partij zulke belangrijke begrippen met elkaar verwart. Verzoeker kan een persoonlijke vrees hebben omwille van het lot ondergaan door familieleden (UNHCR, Procedurehandbook, par. 43, VBV, 8 november 1990, Rev.dr.étr., 1990, 360, RVV, 25 september 2018, nr. 209 989). Wanneer aangenomen dient te worden dat de oom vermoord werd, heeft verzoeker een persoonlijke vrees om vervolgd te worden en dient hij bijgevolg erkend te worden als vluchteling. Onder verwijzing naar rechtsleer stelt verzoeker dat het voldoende is dat hij hetzelfde profiel heeft, dat hij niet bijzonder in de kijker hoeft te lopen en het er ook niet toe doet hoewel mensen in een streek of land persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben om vluchteling te zijn.

Verzoeker stelt verbaast te zijn dat zich in het administratief dossier enkele tientallen bladzijden bevinden met Facebook berichten en betoogt dat het gebruik ervan zonder de toestemming van verzoeker, die hij niet heeft gegeven noch door de personen van wie deze berichten afkomstig zijn, in strijd is met het privéleven van verzoeker. Onder verwijzing naar GwH, 25 februari 2021, nr. 23/2021, B.33.3. stelt verzoeker dat met deze berichten bijgevolg geen rekening kan worden gehouden.

Vervolgens gaat verzoeker in op “*enkele dwaze beweringen*” die weerlegd dienen te worden. Met betrekking tot het laattijdige karakter van zijn verzoek om internationale bescherming stelt verzoeker dat het feit dat hij dit indiende op 10 juli 2023 hier niet op wijst, nu rekening dient gehouden te worden met het feit dat verzoeker tot 3 juli 2023 in het bezit was van een C-kaart en hij zich er niet van bewust was dat hij technisch gezien in onwettig verblijf was. Verzoeker was aangekomen in het gesloten centrum in Brugge er niet van op de hoogte dat hij een volgend verzoek kon indienen en verwijst hiervoor naar de publicatie UNHCR, “*Beyond Proof. Credibility assessment in EU Asylum Systems*”, 2013, 201. De pro-deo advocate die een beroep indiende tegen de beslissing tot beëindiging van verblijf is een specialiste omgevingsrecht en niet vluchtelingenrecht en het feit dat de DVZ oordeelde dat dit verzoek enkel diende om een verwijdering uit te stellen heeft niets te maken met de laattijdigheid van het verzoek aangezien dit ook het geval kan zijn wanneer de indiening gebeurt een dag na de vrijheidsberoving.

De bewering van de DVZ is ook onjuist omdat het gegeven dat het verzoek ontvankelijk werd verklaard uitsluit dat het enkel werd ingediend om de verwijdering uit te stellen. Waar verwerende partij stelt dat hij een nieuw verzoek kon indienen na de opheffing van zijn erkenning als vluchteling, wijst verzoeker erop dat er een nieuw element moet zijn en dat dit plaatsvond nauwelijks twee maanden voor hij van zijn vrijheid werd beroofd en nog recenter wanneer men rekening houdt met het ogenblik waarop verzoeker vernam dat zijn oom werd vermoord. Verwerende partij heeft daarover geen vragen gesteld, wat wijst op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en waarom zou hij een volgend verzoek indienen als hij in het bezit was van een C-kaart.

Verzoeker stelt dat de omstandigheid dat zijn ouders in de zomer van 2022 met een C-visum naar België zijn gekomen omwille van medische verzorging van zijn moeder is geen negatieve aanwijzing van het niet-bestaan van een gegronde vrees voor vervolging aangezien de toestand toen veel minder ernstig was dan nu, uit de email van zijn vader blijkt dat zijn ouders nu wel plannen om te vluchten en zijn ouders en zus niet permanent in Goma verblijven. Waar volgens de bestreden beslissing verwerende partij erkent dat de huidige veiligheidssituatie in Noord-Kivu problematisch is maar niet valt onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, wordt niet gezegd waarom, wat een ernstige schending is van de motiveringsplicht.

Met betrekking tot de attesten inzake de medische en psychologische toestand van verzoeker wijst verzoeker erop dat verwerende partij wel het bestaan van medische en psychologische problemen aanvaardt om bijzondere procedurele noden toe te passen. De bewijslast dat de psychische klachten louter te wijten zijn aan eerder ondergane vervolging kan *in casu* niet enkel op verzoeker rusten aangezien hij in het verleden werd erkend als vluchteling en de omkering van de bewijslast conform artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Er wordt geen uitleg gegeven door verwerende partij welke psychische klachten verzoeker had bij de binnenkomst in België en op het ogenblik van de erkenning maar aangezien de vluchtmotieven inzake de inlijving als kindsoldaat bij een militie niet betwist worden, kan aangenomen worden dat hij toen heel wat psychische problemen had, des te meer aangezien hij toen minderjarig was. Er is dus een vermoeden dat de psychische problemen die verzoeker gedurende de hele periode van zijn verblijf in België en nog steeds heeft, volledig of tenminste gedeeltelijk te maken hebben met de ondergane vervolging in Congo 20 jaar geleden. Verzoeker verwijst naar de vaststellingen in het attest van zijn psychotherapeut van 2 augustus 2021 waarin wordt gesteld dat hij in behandeling is voor een post-traumatische stressstoornis en het attest van het Algemeen Stedelijk Ziekenhuis in Aalst van 29 mei 2018 waarin melding wordt gemaakt van chronische alcoholverslaving. Verwerende partij moet deze problemen en zijn opname in een ziekenhuis in zijn beoordeling inzake de toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet betrekken, rekening houdend met de informatie over het land van herkomst, wat zij ten onrechte niet doet. Verwerende partij dient ook rekening te houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker krachtens artikel 48/6 § 5, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de overige meegedeelde documenten betoogt verzoeker dat verwerende partij niet motiveert waarom zij aan het verslag van de New Humanitarian en de nieuwsbrieven van UNHCR van 2023 geen belang hecht, terwijl zij de actuele situatie in Noord-Kivu beschrijven, wat ook geldt voor de meegedeelde foto's en video's. Tenslotte motiveert verwerende partij niet waarom geen gevolg werd gegeven aan de vraag van zijn advocaat om contact op te nemen met UNHCR in Goma om te vragen of iemand met verzoekers profiel internationale bescherming behoeft, wat zeer aangewezen zou zijn gelet op het gebrek aan actuele informatie verzameld door verwerende partij.

Over de uitsluiting van subsidiaire bescherming stelt verzoeker dat de juistheid van de stelling dat er geen reden is om uitspraak te doen over een reëel risico op ernstige schade omdat artikel 55/4 geen evaluatie van de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vereist, niet dient nagegaan te worden aangezien verwerende partij aanvaardt dat de voorwaarden voor de toekenning van subsidiaire bescherming wel degelijk vervuld zijn. Verzoeker gedraagt zich voor het overige naar de wijsheid inzake de vraag of hij dient uitgesloten te worden van de subsidiaire bescherming maar noteert dat in de ogen van verwerende partij deze feiten niet ernstig genoeg zijn om hem uit te sluiten van de vluchtelingenstatus, aangezien hij voordien geen gevolg gaf aan de vraag van de DVZ om de vluchtelingenstatus in te trekken. Hij wijst er op dat voor de uitsluiting van de vluchtelingenstatus naast een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf moet worden aangetoond dat verzoeker een actuele bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving (HvJ, 6 juli 2023, C-8/22, X en C-402/22, M.A.) *quod non*.

Over de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt verzoeker dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij aanvaardt dat verzoeker in beginsel subsidiaire bescherming dient te worden toegekend op grond van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dit des te meer het geval is nu subsidiaire bescherming wordt geweigerd door toepassing te maken van een binnenlands beschermingsalternatief, wat slechts kan indien verzoeker voldoet aan de inclusievoorwaarden van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Om aan te tonen dat er actueel een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als burger in Goma bestaat als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict, verwijst verzoeker in de eerste plaats naar de inhoud van de voormelde bronnen en verder naar pagina twee van de nota die op 4 augustus naar verwerende partij werd verzonden en waarin wordt gesteld dat (1) in een brief van 13 juni 2023 van een expertengroep aan de voorzitter van de VN Veiligheidsraad wordt gemeld dat de rebellengroep M23, die door Rwanda gesteund wordt, Goma vrijwel volledig omsingeld heeft, dat (2) de vermenging van M23-eenheden onder de bevolking en oprichting van stay-behind lokale defensie-eenheden de veiligheid van het staakt-het-vuren in gevaar heeft gebracht en dat officieren van het Congolese leger naar M23 zijn overgelopen; (3) gewapende groepen 's nachts huizen van burgers in Goma binnendringen en (4) kan verwezen worden naar het rapport UNHCR, "*Position on returns to North Kivu, South Kivu, Ituri and adjacent area's – update III*", November 2022 waarin duidelijk wordt gesteld dat de toestand in deze gebieden volatiel blijft en deze personen internationale bescherming nodig hebben overeenkomstig artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Gelet op zijn psychische en medische problemen en het feit dat hij Hutu is, bestaan in hoofde van verzoeker persoonlijke omstandigheden waardoor hij in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van het geweld dat zich in Goma voordoet.

Over de toepassing van een binnenlands vluchtalternatief tenslotte wijst verzoeker erop dat de bewijslast van het reëel voorhanden zijn van een intern beschermingsalternatief elders in het land bij verwerende partij ligt en merkt hierover het volgende op. Ten eerste is de enige algemene informatie in het administratief dossier een document van Wikipedia over Kinshasa dat niets leert over de mogelijkheid van een binnenlands beschermingsalternatief en reeds hierom kan niet worden aanvaard dat Kinshasa een aanvaardbaar binnenlands beschermingsalternatief uitmaakt. Ten tweede stelt verzoeker dat de stelling dat verzoeker zonder probleem een paspoort kan bekomen bij de Congolese ambassade in Brussel niet meer dan een blote bewering is aangezien verzoeker al meer dan twintig jaar niet meer in Congo is geweest en uiteraard niet als Congolese onderdaan geregistreerd staat bij de Congolese ambassade. Verwerende partij dient te weten dat de DVZ aan de ambassade een laissez-passer heeft gevraagd om hem indien nodig gedwongen te verwijderen en het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat verweerder de DVZ hierover contacteert. Ten derde betoogt verzoeker dat verwerende partij niet aantoont dat redelijkerwijze van verzoeker kan verwacht worden dat hij zich in Kinshasa vestigt omwille van persoonlijke omstandigheden, bijvoorbeeld omwille van zijn slechte gezondheidstoestand. Daarbij moet rekening worden gehouden met het feit dat verzoeker zich bevindt in de "*tweede hypothese*" van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dat hij vergeleken met een ander persoon, een verhoogd risico loopt slachtoffer te worden van willekeurig geweld, gelet op het tribalisme en zijn medische problemen. De aanwezigheid van familie is voor dit laatste des te belangrijker en hij spreekt ook geen Lingala. Dat hij begonnen is met deze taal een beetje te leren zoals hij verklaarde betekent niet dat hij het al spreekt en indien welk wellicht met een vreemd accent.

Verzoeker laat tenslotte gelden dat het feit dat hij een familiaal netwerk heeft in Congo niet ter zake doet aangezien het erop aan komt te weten of hij een normaal leven kan leiden in Kinshasa, waar geen enkel familielid woont en waar hij bovendien niemand kent. De Facebookpagina's van familie dienen tot niets vermits verzoeker verklaard heeft dat hij geen account op sociale media heeft en hij sowieso zeer weinig contact heeft met zijn ouders en zus in Congo en zich afsluit van de buitenwereld, zeker de mensen die hij graag heeft (notitie PO, p. 12). Verzoeker meent dat indien de Raad vaststelt dat er geen intern beschermingsalternatief is, het advies inzake de verenigbaarheid van een verwijdering met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet gewijzigd worden.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing, het overlijdensattest van de oom en de toelating tot het begraven van de oom toe aan het verzoekschrift.

3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te

worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling

5.1. Het is niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit Goma en er tot zijn vertrek op vijftienjarige leeftijd uit de DRC in 2002 verbleven heeft. Evenmin is betwist dat verzoeker de Congolese (DRC) nationaliteit bezit en tot de Hutu etnie behoort. Verzoeker werd door verwerende partij erkend als vluchteling op 5 juni 2002.

Verzoeker werd op 3 oktober 2005 door de Rechtbank van Eerste Aanleg in Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van vijf jaar wegens diefstal, opzettelijke verwondingen of slagen en bedreiging met gebaren of zinnebeelden. Op 18 juni 2012 werd verzoeker door de Rechtbank van Eerste Aanleg van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar met uitstel gedurende een termijn van vijf jaar voor de helft van de opgelegde gevangenisstraf van twee jaar wegens verkrachting en aanranding van de eerbaarheid van twee minderjarigen van dertien en vijftien jaar op het ogenblik van de feiten. Op 24 december 2012 wordt verzoeker door de Rechtbank van Eerste Aanleg van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden met uitstel gedurende een termijn van drie jaar wegens het bezit van cocaïne.

Na een vraag vanwege de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 7 mei 2018 om de mogelijkheid van de intrekking van de vluchtelingenstatus na te gaan en een advies te verlenen in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel, wordt de vluchtelingenstatus door verwerende partij opgeheven op 22 september 2021 in toepassing van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet omdat de omstandigheden op grond waarvan verzoeker de status van vluchteling werd toegekend zodanig waren gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig was. De opheffing van de vluchtelingenstatus werd door de Raad bevestigd in zijn arrest van 2 september 2022.

Het tweede verzoek om internationale bescherming ingediend door verzoeker vanuit het gesloten centrum in Brugge is gebaseerd op zijn vrees voor vervolging omwille van zijn Hutu-etnie in Goma, dat volgens verzoeker gesteerd wordt door opflakkerend geweld tegen de Hutu bevolking. Hij stelt in dit verband dat zijn oom eind april – begin mei 2023 door de rebellengroep M23 werd vermoord en vreest dat hij als Hutu ook een doelwit zal zijn van de rebellengroep M23. Zoals hierboven reeds aangehaald werd inzake het volgend verzoek aanvankelijk een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen door de commissaris-generaal. Deze beslissing werd ingetrokken en het verzoek werd ontvankelijk verklaard op 10 augustus 2023.

In de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus aan verzoeker geweigerd omdat (1) uit de beschikbare informatie niet blijkt dat de Hutu-bevolking systematisch vervolgd wordt waarbij verwezen wordt naar het administratief dossier en aangestipt wordt dat dit ook bevestigd werd door de Raad in zijn arrest van 2 september 2022, (2) de geloofwaardigheid van zijn verklaring dat zijn oom in Goma gedood werd, grondig wordt aangetast door de vaststelling dat verzoeker in het kader van zijn persoonlijk onderhoud op 22 juli 2021 verklaarde dat hij naast zijn ouders en zijn zus en haar kinderen, geen andere familie heeft in de DRC, hij niet zomaar kan beweren dat hij niets van zijn oom wist terwijl hij wel van zijn tante afwist en verzoeker aan de hand van zijn verklaringen over de beweerdelijke dood van zijn oom in zijn regio van Goma niet aantoonde dat hij persoonlijk het risico loopt bij terugkeer naar de DRC hetzelfde lot te ondergaan, (3) het opvalt dat zijn oom reeds eind april-begin mei 2023 gedood werd en verzoeker nog een week na zijn overbrenging naar een gesloten centrum wachtte vooraleer een tweede verzoek om internationale bescherming in te dienen en de DVZ hieromtrent oordeelde dat het huidige verzoek werd ingediend om de uitvoering van het terugkeerbesluit dat ten aanzien van verzoeker werd genomen, uit te stellen of te verijdelen, (4) het niet blijkt dat zijn familie in Congo het risico loopt op etnische vervolging of toch gedragingen stellen die wijzen op het tegendeel en (5) de door verzoeker neergelegde documenten die hij neerlegt om de situatie in Goma aan te tonen, verder geen belang hebben voor de beoordeling van zijn beweerd vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat de psychologische attesten bevestigen dat hij psychologische problemen heeft maar geen uitsluitel bieden over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.

5.2. De Raad herinnert aan de bewoordingen van artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet volgens dewelke de met het onderzoek belaste instanties het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze beoordelen en rekening houden onder meer met de volgende elementen :

“a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;”.

5.3. Met betrekking tot de vraag of verzoeker omwille van zijn Hutu etnie een gegronde vrees voor vervolging heeft in geval van terugkeer naar de DRC stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier niet blijkt dat *“de Hutu-bevolking systematisch vervolgd wordt”* maar dat uit deze motivering kan niet worden opgemaakt of de verwerende partij deze beoordeling van toepassing acht voor het gehele grondgebied van de DRC dan wel verzoekers regio van herkomst, Noord-Kivu. Wel wordt door verwerende partij in de bestreden beslissing erkend dat *“de huidige veiligheidssituatie in Noord-Kivu op heden problematisch is, maar dat deze veiligheidssituatie niet valt binnen het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie”*. Verder stelt verwerende partij in de bestreden beslissing in het advies inzake de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet *“dat de actuele situatie in uw regio van herkomst problematisch is en actueel gekwalificeerd kan worden als een situatie van veralgemeend geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict”*.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing niet wordt uiteengezet waarom de huidige situatie in Noord-Kivu niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie zou vallen en dat de objectieve landeninformatie in het administratief dossier waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, met uitzondering van twee internetartikels van Al Jazeera en Human Rights Watch en een Wikipedia Overzicht M23 offensief 2022-2023, dateert van 2022 en 2021. In zoverre de bronnen die dateren van 2021 en 2022 en voornamelijk betrekking hebben op de situatie in de DRC tot 2021 en midden 2022 relevant kunnen zijn om de evolutie te schetsen die zich in de regio heeft voorgedaan de voorbije twee jaar, blijkt uit de meest recente informatie bijgebracht door beide partijen dat een belangrijke stijging van het geweld heeft plaatsgevonden sinds eind 2022 en dat het conflict in de regio een steeds nadrukkelijker etnische dimensie lijkt te krijgen.

Het artikel van Al Jazeera *"We need peace: M23 war displaces DRC residents yet again"* van 3 juni 2023 beschrijft de situatie van honderdduizenden vluchtelingen in de kampen rond Goma die op de vlucht zijn voor de rebellen van M23 in het oosten van de DRC. Deze rebellen groepering die tien jaar geleden reeds actief was en ontstaan is als gevolg van muiterij binnen het Congolese leger en gesteund wordt door Rwanda, is opnieuw in de regio actief sinds het einde van 2021 en controleert momenteel een gebied rond Goma. Uit het artikel Human Rights Watch, *"DR Congo: Killings, Rapes by Rwanda-Backed M23 Rebels"*, van 13 juni 2023, blijkt dat M23 zich sinds eind 2022 in Oost DRC opnieuw schuldig maakt aan verkrachting en andere oorlogsmisdaden en dat aanvallen met explosieven in dichtbevolkte gebieden in Noord Kivu burgers hebben gedood en gewond, en schade toegebracht aan infrastructuur, wat de humanitaire crisis nog heeft vergroot. Een humanitaire medewerker in Noord Kivu omschrijft de situatie in Noord Kivu als catastrofaal. Ook andere gewapende groeperingen maken zich schuldig aan mensenrechtenschendingen, waaronder verkrachting. De militaire operaties van M23 in het gebied hebben etnische haat tegen de Congolese Tutsi gemeenschap, die door vele Congolezen in Noord Kivu beschouwd worden als aanhangers van M23, doen oplaaien. Er is ook sprake van plunderingen en beschietingen van door burgers bevolkte gebieden in Kitchanga en nabij Mushaki in Masisi gebied alsook in Kanombe in Rutshuru gebied. Uit de lezing van het Wikipedia overzicht van het M23 offensief (2022-2023), blijkt dat dit voornamelijk betrekking heeft op de situatie tot eind 2022 maar ook melding maakt van een hernieuwd offensief van M23 in Oost Congo sinds eind november 2022, dat een aantal steden rond Goma door M23 werden ingepalmd en dat in maart 2023 als gevolg van voortdurende gevechten 100.000 burgers hun huizen zijn ontvlucht. De Raad stelt vast dat deze bronnen, daargelaten de vraag in welke mate Wikipedia als dusdanig als een betrouwbare bron kan worden beschouwd, weinig specifieke informatie bevatten over de actuele situatie van de Hutu bevolking in de regio als gevolg van de recente evolutie. Uit de door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde bronnen blijkt wel dat er sterke indicaties zijn dat de oorlogvoerende partijen in verzoekers regio van herkomst meer en meer door etnische loyaliteit worden gedreven en uit het voorgaande blijkt dat M23 vooral bestaat uit Tutsis die bovendien worden gesteund door Rwanda, terwijl niet betwist is dat verzoeker tot de Hutu etnie behoort.

In de huidige stand van zaken kan uit de voorliggende informatie worden afgeleid dat de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst aanzienlijk verslechterd is sinds de beslissing van de commissaris-generaal van 22 september 2021 waarbij de vluchtelingenstatus van verzoeker werd opgeheven en het arrest van de Raad van 2 september 2022 waarbij deze beslissing van de commissaris-generaal werd bevestigd. In zoverre in dit arrest wordt gesteld dat verzoekers vrees voor vervolging niet meer actueel is en dat op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in verzoekers land van herkomst bescherming niet langer noodzakelijk is, dient te worden opgemerkt dat de beoordeling door de Raad noodzakelijkerwijze betrekking had op de situatie in verzoekers regio van herkomst op het ogenblik van uitspraak op 2 september 2022 en dat de veiligheidssituatie in Oost-Congo en Noord Kivu in het bijzonder tussen oktober 2022 en september 2023 ondertussen gewijzigd is. Hierboven werd reeds gewezen op het gegeven dat de informatie met betrekking tot de situatie van de Hutu-bevolking in Oost Congo en Noord Kivu in het administratief dossier waarop verwerende partij zich baseert, voor het overgrote deel niet voldoende recent is om het actuele risico op vervolging voor een persoon met verzoekers profiel naar behoren te kunnen inschatten en dat de bronnen die dateren van 2023 niet voldoende specifieke informatie bevatten over de situatie van de Hutu-bevolking in verzoekers regio van herkomst.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekers advocaat in een email aan het CGVS op 21 augustus 2023 erop aandrong om contact op te nemen met de vertegenwoordiging van UNHCR in Goma om specifieke informatie te verkrijgen met betrekking tot de nood aan internationale bescherming voor personen met verzoekers profiel. Uit het administratief dossier blijkt niet dat contact opgenomen werd met het UNHCR in Goma, wat ook bevestigd wordt door verwerende partij ter terechtzitting. Zo verwerende partij daartoe geenszins verplicht is, rust op verwerende partij wel de verplichting om actuele relevante landeninformatie te verzamelen met betrekking tot de situatie in verzoekers regio en land van herkomst

en kan niet ontkend worden dat specifieke informatie van internationale organisaties ter plaatse, zoals UNHCR, over de actuele situatie van de Hutu bevolking in de regio in het kader van het onderzoek naar de vraag of verzoeker een actuele gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, mede gelet op verzoekers specifieke situatie, daarbij relevant kan zijn. Er zij aan herinnerd dat de lotgevallen van leden van dezelfde raciale of sociale groep kunnen aantonen dat de vrees van een verzoeker het slachtoffer te worden van dezelfde daden van vervolging gegrond is (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Reissued, Geneva, February 2019, par. 43).

De verwijzing in de bestreden beslissing naar de beoordeling door de Raad in zijn arrest van 2 september 2022 en de beschikbare landeninformatie kan bijgevolg de stelling in de bestreden beslissing dat de Hutu-bevolking niet systematisch vervolgd wordt in de huidige stand van zaken alvast niet schragen en de Raad acht verder onderzoek noodzakelijk. In dit verband neemt de Raad er ook akte van dat in zoverre in het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet ook gewag wordt gemaakt van de beschikbaarheid van een intern vluchtalternatief voor verzoeker, in elk geval wordt erkend dat de veiligheidssituatie voor verzoeker dermate problematisch is dat zij geen terugkeer naar zijn regio van herkomst toelaat.

5.4. Met betrekking tot de moord op verzoekers oom in april 2023 in Goma door de rebellengroepering M23, is de Raad na lezing van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, evenmin overtuigd van de motieven in de bestreden beslissing op basis waarvan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover in twijfel wordt getrokken en wordt geconcludeerd dat verzoeker niet aantoont dat hij persoonlijk het risico loopt bij terugkeer naar de DRC hetzelfde lot te ondergaan.

De Raad stelt vooreerst vast dat de loutere vaststelling dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op 22 juli 2021 georganiseerd in het kader van de procedure die leidde tot de opheffing van de in 2005 toegekende vluchtelingenstatus, verklaarde dat hij geen andere familie in DRC had dan zijn ouders en zijn zus en haar kinderen, de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over de dood van zijn oom als dusdanig niet ondermijnt. Zoals terecht opgeworpen in het verzoekschrift heeft verzoeker de DRC verlaten in 2002 en verklaarde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023, geconfronteerd met het gegeven dat hij in juli 2021 verklaarde dat E. zijn enige oom was en hij verder geen ooms of tantes had: *“Toen, wist ik dat zelf niet, als mijn oom nog bestond. Mijn moeder vond mijn tante recent terug in vluchtelingenkamp, dan kwam ze er achter dat haar zus nog in leven was. Mijn tante was nog niet met die man toen ik vertrokken was, ik wist enkel dat het E. was. Hij is mijn oom via mijn tante, als bij ons iemand trouwt, dat wordt genoemd een oom. Hoe komt het dat uw moeder niet wist dat haar zus nog in leven was? Omdat ze geen contact meer had met haar”* (notities PO 23 augustus 2023, p. 16). Uit het administratief dossier blijkt verder, zoals terecht aangestipt in het verzoekschrift, dat verzoeker in 2021 verklaarde dat hij gedurende acht tot tien jaar geen contact meer heeft gehad met zijn familie en dat zijn kennis over zijn familie zeer beperkt was (notities PO, 22 juli 2021, p. 6, 9) wat niet onlogisch is gelet op het feit dat hij gedurende jaren geen enkel contact onderhield met zijn familie in Congo. Bovendien stelt de Raad ook vast dat verzoeker toen ook verklaarde dat hij gedurende de voorbije twee jaar geen contact meer had gehad met zijn moeder (notities PO, 6) zodat ook na de lange periode waarin alle contact verbroken was er blijkbaar nog periodes zijn geweest waarin hij slechts onrechtstreeks via zijn zus in België informatie kreeg over zijn familie in Congo. Het is verder ook niet betwist dat verzoeker de DRC verliet meer dan twintig jaar geleden op zeer jonge leeftijd. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat zijn moeder pas recentelijk heeft ontdekt dat haar zus, verzoekers tante, nog leefde en dat hij evenmin van het bestaan afwist van zijn oom omdat zijn tante toen hij vertrokken is uit de DRC *“nog niet met die man [was]”*. Zoals terecht aangestipt in het verzoekschrift kan verzoeker in 2021 niet geweten hebben dat zijn oom of tante nog in leven waren aangezien verzoekers moeder haar zus pas recent heeft teruggevonden. Er kan dan ook bezwaarlijk uit het niet vermelden van zijn oom en tante in 2021 afgeleid worden dat verzoekers verklaringen over de dood van zijn oom niet geloofwaardig zouden zijn. Bovendien blijkt uit de lezing de notities van het persoonlijk onderhoud van 22 juli 2021 dat hij toen verklaarde dat hij de laatste twee jaar geen contact meer had met zijn moeder (notities PO, 22 juli 2021, p. 6) en dat hij voordien ongeveer 10 jaar geen enkel contact had met zijn familie in Congo (notities PO, p. 9). Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekers advocaat reeds op 5 augustus 2023 verwerende partij en dus voor zijn volgend verzoek ontvankelijk werd verklaard, hiervan op de hoogte bracht. De vaststelling dat hij verwerende partij hier *in tempore non suspecto* spontaan op wees is hierbij niet zonder belang voor de geloofwaardigheidsbeoordeling. De Raad stelt vast dat verwerende partij hiermee ten onrechte geen rekening heeft gehouden in de bestreden beslissing.

Zoals reeds aangehaald werd - na intrekking van de beslissing van de commissaris-generaal waarbij het volgend verzoek niet-ontvankelijk werd verklaard - het volgend verzoek ontvankelijk verklaard op 10 augustus 2023. Waar in de bestreden beslissing wordt gewezen op het laattijdige karakter van het volgend verzoek en daarbij wordt verwezen naar het oordeel van de DVZ dat het volgend verzoek op 10 juli 2023 werd ingediend met het oog op het uitstellen of verijdelen van de uitvoering van het terugkeerbesluit, stelt de Raad vast dat verwerende partij niet dienstig kan verwijzen naar de motieven in de bijlage 39bis van 11 juli 2023 aangezien uit de ontvankelijk verklaring van het volgend verzoek, volgt dat verwerende partij zelf heeft geoordeeld dat er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt en dus een onderzoek ten gronde van het volgend verzoek noodzakelijk is. Dat de DVZ eerder oordeelde dat het verzoek om internationale bescherming om opportunistische redenen werd ingediend is bijgevolg *in casu* niet relevant. Verwerende partij kan niet oordelen dat een onderzoek ten gronde nodig is op basis van nieuwe elementen en tegelijk verwijzen naar het gegeven dat een andere instantie eerder oordeelde dat het eerste volgend verzoek enkel werd ingediend om de uitvoering van een terugkeerbesluit te verijdelen om te motiveren dat het volgend verzoek een laattijdig karakter zou hebben, nu zij zelf heeft vastgesteld dat het verzoek niet louter om de voormelde reden is ingediend. Bovendien, zoals terecht aangehaald door verzoeker beschikte hij tot 3 juli 2023 over een C-kaart en kan aangenomen worden dat hij er zich niet van bewust was dat hij technisch gezien in onwettig verblijf verkeerde minstens tot de beslissing tot beëindiging van verblijf werd betekend op 12 juni 2023. Verzoeker beroept zich in zijn volgend verzoek onder meer op de moord op zijn oom die in april 2023 zou hebben plaatsgevonden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet blijken dat verzoeker werd gevraagd wanneer precies hij op de hoogte werd gebracht van het feit dat zijn oom vermoord werd. Wel kan worden aangenomen dat, gezien de omstandigheden in verzoekers regio van herkomst, verzoeker een zekere tijd na de dood van zijn oom hiervan pas op de hoogte werd gebracht via zijn moeder, die haar zus op haar beurt pas recent heeft teruggevonden. Het is onduidelijk wanneer precies verzoeker hiervan op de hoogte werd gebracht maar zelfs indien dit zou gebeurd zijn voor de opsluiting in het gesloten centrum, kan niet worden voorbijgegaan aan het feit dat verzoeker op 10 juli 2023 een volgend verzoek indiende en dus minder dan een maand nadat zijn wettig verblijf beëindigd werd. Er kan *in casu* worden aangenomen dat verzoeker voor de voormelde beslissing 12 juli 2023 niet de noodzaak zag om onmiddellijk een volgend verzoek in te dienen, aangezien hij toen nog over een C-kaart beschikte. Dat hij over een pro deo advocaat beschikte in het kader van de procedure die resulteerde in de opheffing van de vluchtelingenstatus en hij de mogelijkheid had om zich te informeren over zijn recht om een nieuw verzoek in te dienen, doet geen afbreuk aan het voorgaande. In zoverre in de bestreden beslissing wordt gesuggereerd dat verzoeker ook onmiddellijk na de opheffing van de vluchtelingenstatus een volgend verzoek had kunnen indienen, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zich voor zijn volgend verzoek enerzijds baseert op de moord van zijn oom die plaatsvond in april 2023 en waarvan hij pas later op de hoogte werd gebracht en anderzijds op de recent verslechterde algemene veiligheidssituatie in Goma en hij tot 12 juni 2023 over een wettig verblijf beschikte. Zoals terecht aangestipt in het verzoekschrift vereist het indienen van een volgend verzoek het voorleggen van nieuwe elementen of het aan de orde zijn van nieuwe feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, wat overigens in het geval van verzoeker door verwerende partij werd aanvaard. Er kan verzoeker dan ook niet verweten worden dat hij geen volgend verzoek indiende zolang de wettelijke voorwaarden daartoe niet vervuld waren en er ook vanuit verblijfsrechtelijk perspectief voor verzoeker geen reden toe leek te zijn.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker door middel van het verzoekschrift nieuwe elementen bijbrengt, met name een overlijdensattest ondertekend door dokter M.B. in Goma op 14 april 2023 met betrekking tot het overlijden van F.S., alsook een kopie van een duplicaat van een "*certificat d'inhumation*" van 29 augustus 2023 met betrekking tot F.S., overleden op 14 april 2023. De door verzoeker neergelegde documenten betreffen kopieën, die niet dezelfde bewijswaarde hebben als originele documenten. Evenwel kunnen aan deze documenten niet zonder meer elke bewijswaarde worden ontszegd. Het Hof van Justitie heeft reeds geoordeeld dat elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming overgelegd moet worden beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening moet worden gehouden en dat het feit dat een document niet kan worden geauthenticeerd als zodanig niet kan rechtvaardigen dat een dergelijk document wordt uitgesloten van de behandeling van het verzoek waartoe de beslissingsautoriteit dient over te gaan overeenkomstig artikel 31 van de Richtlijn 2013/32 (HvJ, C-921/19, *LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, 10 juni 2021, punt 44, zie ook EHRM, M.A. v. Switzerland (Application no. 52589/13), 18 november 2014, par. 65-68).

De Raad stelt vast dat in deze documenten wordt bevestigd dat F.S. overleden is op 14 april 2023 en dat verzoeker in het verzoekschrift een correctie aanbrengt aan de door verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud vermelde naam van de overleden oom. Wel vermeldde verzoeker bij de indiening van zijn volgend verzoek dezelfde familienaam als naam van de persoon waarmee hij contact had in zijn land van herkomst sinds zijn vorige aanvraag (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 4). Verzoekers advocaat benadrukt ter terechtzitting dat verzoeker, gelet op de specifieke omstandigheden waarin hij zich bevindt, niet anders dan een scan van deze documenten kon bekomen. De Raad kan aannemen dat verzoeker in het kader van de huidige versnelde procedure niet in de mogelijkheid verkeerde om de originele documenten voor het sluiten van de debatten neer te leggen.

Het geheel van verzoekers verklaringen inzake de dood van zijn oom en de reden waarom hij deze oom en tante niet vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud van 22 juli 2022 en de door hem neergelegde documenten in acht genomen, stelt de Raad vast dat verzoeker in de huidige stand van zaken aannemelijk maakt dat zijn oom in april 2023 is overleden.

Gelet op de recente verslechtering van de veiligheidssituatie in Goma en de aanwezigheid van onder meer de rebellengroepering M23 in dit gebied, zoals hierboven uiteengezet, kan verder geval niet worden uitgesloten dat zijn oom het slachtoffer is geworden van het opflakkerende etnisch geweld in Goma en van de rebellengroepering M23 zoals verzoeker beweert.

In zoverre in de bestreden beslissing nog wordt gesteld dat niet blijkt dat zijn familie in Congo het risico loopt op vervolging en dat hun gedragingen zouden wijzen op het tegendeel, zegt dit op zichzelf niets over de al dan niet gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. In elk geval kan uit het loutere feit dat zijn ouders om medische redenen in de zomer van 2022 en dus voor de aanzienlijke verslechtering van de veiligheidssituatie in de regio naar België zouden gereisd hebben en naar Goma zijn teruggekeerd en het gegeven dat zijn familie tot voor kort afwisselend in Goma en Rwanda verbleef, geen sluitende conclusies getrokken worden met betrekking tot de actuele situatie in de regio en de vraag of verzoeker actueel onder de vluchtelingendefinitie valt. Zoals terecht opgemerkt in het verzoekschrift verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat zijn ouders hun vertrek aan het voorbereiden waren en werd hierboven reeds vastgesteld dat onvoldoende recente en betrouwbare informatie met betrekking tot de actuele situatie van de Hutu-bevolking in verzoekers regio van herkomst voorligt om verzoekers actuele vrees voor vervolging naar behoren te beoordelen.

Met betrekking tot de medische en psychologische attesten die door verzoeker worden neergelegd, stelt de Raad verder vast dat hieruit in elk geval blijkt dat verzoeker sinds 2019 psychologisch wordt begeleid. In zijn arrest van 2 september 2022 oordeelde de Raad dat op basis van de toen voorliggende attesten, waaronder het opnieuw voorgelegde attest van 2 augustus 2021, verwerende partij aangaande verzoekers grief dat zijn posttraumatische stressstoornis en zijn vroegere vervolging een dwingende reden vormen op basis waarvan niet kan verwacht worden dat hij opnieuw de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst terecht motiveerde dat deze redenen geen uitstaans hebben met internationale bescherming en bezwaarlijk kunnen worden bestempeld als dwingende redenen, aangezien zij niet voortvloeien uit een vroegere vervolging. Daarbij verwees de Raad naar het zeer summiere karakter van de attesten die toen voorlagen en die enkel verwijzen naar problemen in verzoekers thuisland en naar het feit dat deze attesten bevestigen dat verzoeker psychologische problemen heeft maar verder geen uitsluitel geven over de omstandigheden waarin zij ontstaan zijn. De Raad stelt vast dat heden een recent psychologisch attest van 5 juli 2023 voorligt. Daarin worden op gedetailleerde wijze de symptomen beschreven op basis waarvan de diagnose posttraumatische stressstoornis wordt weerhouden en wordt vermeld dat hij op dertienjarige leeftijd ontvoerd werd door rebellen in zijn land van herkomst en samen met andere kinderen werd opgesloten in primitieve hokken met de bedoeling hen te trainen tot kindsoldaten. Het is niet betwist dat verzoeker werd erkend als vluchteling in 2005 en dat de problematiek van zijn inlijving als kindsoldaat daarbij een belangrijke rol speelde. Evenwel bevat het administratief dossier verder geen gegevens over de redenen waarom verzoeker in 2005 als vluchteling werd erkend. In zoverre verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet aantoont dat zijn psychologische klachten louter te wijten zijn aan eerder ondergane vervolging noch hiermee aantoont dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft, en dat zijn medische en psychologische problematiek op zich geen reden is tot het toekennen van een internationale beschermingsstatus, gaat zij al te gemakkelijk voorbij aan haar verplichting om krachtens artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van het beschermingsverzoek onder meer rekening te houden met verzoekers individuele omstandigheden. Het recente attest legt een uitdrukkelijk verband met verzoekers ervaringen in de DRC, waaronder zijn ontvoering en opsluiting in het kader van een inlijving als kindsoldaat. Het bestaan van ernstige psychologische problemen wordt niet betwist door verwerende partij en heeft er ook toe geleid dat steunmaatregelen werden toegekend om tegemoet te komen aan verzoekers bijzondere procedurele noden. In dit verband stelt de Raad ook vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023 verklaarde *“Elk dat voor mij mij is het moeilijk om hier te zijn, ook qua gezondheid. Ik ben opgesloten geweest dat brengt herinneringen naar*

boven...” (notities PO, p. 6) en ter terechtzitting nog toelicht dat hij ook in het gesloten centrum tweemaal per week consultaties heeft met zijn psycholoog. Gelet op de specifieke problematiek van kindspecifieke vervolging die aanleiding lijkt te hebben gegeven tot de erkenning van verzoeker als vluchteling in 2005, kan in de huidige stand van zaken, gelet op het recente gedetailleerde psychologische attest, in elk geval niet zonder meer gesteld worden dat zijn huidige ernstige psychologische problemen geen of niet ook verband zouden houden met zijn eerder ondergane vervolging.

De Raad kan slechts vaststellen dat verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met verzoekers ernstige psychologische problemen bij de beoordeling van het verzoek in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing geen blijk geeft van een voldoende nauwkeurig en zorgvuldig onderzoek dat vereist is in het kader van de beoordeling van het verzoek in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat verder onderzoek noodzakelijk is rekening houdend met bovenstaande overwegingen.

Met betrekking tot de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus, wijst de Raad er nog op dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat de toepassing van artikel 17, lid 1, onder b) van de Kwalificatie richtlijn, waarvan artikel 55/4 § 1, c) van de Vreemdelingenwet de omzetting in nationaal recht vormt niet vereist dat het daarin bedoelde ernstige misdrijf recentelijk moet zijn gepleegd of dat, ingeval de verzoeker achtereenvolgens meerdere procedures voor internationale bescherming heeft ingeleid, een ernstig misdrijf dat in een eerste procedure niet werd geacht de toepassing van een uitsluitingsclausule te rechtvaardigen, niet later alsnog in aanmerking kan worden genomen. Het Hof wees er uitdrukkelijk op dat *“het gebruik in deze bepaling van de uitdrukking „wordt uitgesloten” impliceert dat de beslissingsautoriteit geen beoordelingsmarge heeft zodra zij heeft vastgesteld dat de betrokkene een ernstig misdrijf heeft gepleegd”* maar ook dat een beslissingsautoriteit enkel van deze bepaling gebruik kan maken *“indien zij eerst voor elke individuele persoon de haar ter kennis gebrachte specifieke feiten heeft onderzocht om uit te maken of er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de daden van de betrokkene, die voor het overige voldoet aan de criteria om de gevraagde status te krijgen, onder deze uitsluitingsgrond vallen, waarbij de beoordeling van de ernst van het desbetreffende misdrijf een volledig onderzoek vereist naar alle omstandigheden van het specifieke geval”* (HvJ, C-159/21, *GM tegen Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorelhárítási Központ*, punten 90 en 92). De Raad neemt er akte van dat verzoeker zich schikt naar de wijsheid van de Raad en dat in het verzoekschrift de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt betwist en daarbij onder meer gewezen wordt op het gebrek aan temporele beperkingen bij de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig misdrijf.

In zoverre verzoeker kritiek uit op de vaststellingen inzake het bestaan van een intern vluchtalternatief in de bestreden beslissing, uit de lezing ervan blijkt dat deze evaluatie deel uitmaakt van het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat dergelijk advies geen aanvechtbare rechtshandeling is. De Raad wijst er evenwel ten overvloede op dat indien na verder onderzoek zou worden vastgesteld dat verzoeker beantwoordt aan de materiële voorwaarden van de vluchtelingendefinitie, bij de beoordeling conform artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet van de effectieve toegang tot bescherming en de mate waarin redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij er zich vestigt in het kader van het onderzoek naar het bestaan van dergelijk binnenlands beschermingsalternatief, ter dege rekening dient te worden gehouden met de specifieke individuele omstandigheden van verzoeker, waaronder de ernstige psychologische problemen van verzoeker en de blijvende psychologische zorg die hij nodig heeft, die door verzoeker gestaafd en door verwerende partij erkend worden en het gegeven dat verzoeker reeds meer dan tweeëntwintig jaar in België woont en in de DRC nooit elders dan in Goma heeft gewoond. Dezelfde elementen zullen uiteraard ook in het geval van een eventuele verwijderingsmaatregel in het kader van een toetsing van artikel 3 van het EVRM moeten worden in aanmerking genomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Aldus dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET